

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/134/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3523201305
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3523201305.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. A. A., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, dieťa matky: B. C., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, trvale bytom D. E. XXX a otca: F. A., nar. XX.XX.XXXX, občan Slovenskej republiky, trvale bytom D. E., E. XXX/XX, v konaní o zmene úpravy spôsobu stretávania sa otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. NM-12P/73/2023-142 zo dňa 12. novembra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. NM-12P/73/2023-142 zo dňa 12. novembra 2024 p o t v r
d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

I. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. A. A., nar. XX.XX.XXXX, každú párnú sobotu v roku v čase od 09.00 hodiny do 12.00 hodiny, s tým, že si maloletú v stanovenom čase od matky prevezme v Meste G. C. F. H. a na rovnakom mieste maloletú v stanovenom čase matke vráti.

II. Mení Rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P 11/2014-765 zo dňa 29.03.2019 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/46/2019-855 zo dňa 18.12.2019 v časti úpravy miesta prevzatia a odovzdania mal. dieťaťa.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

IV. Štátu sa náhrada trov konania priznáva v rozsahu 100%, ktoré je povinná zaplatiť matka v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Konanie bolo začaté na základe podnetu Centra pre deti a rodiny F. z dôvodu, že matka maloletej nerešpektuje pôvodné súdne rozhodnutie a poskytovanie ambulantných opatrení pre maloletú A. A. A., nar. XX.XX.XXXX a rodičov, ktoré nie je možné vykonávať.

3. Okresný súd vo veci pojednával v prítomnosti rodičov a kolízneho opatrovníka, avšak rozhodol v neprítomnosti matky. Napriek oznámeniu matky, že z dôvodu ochorenia sa nemôže zúčastniť, ospravedlnenie nepodložila lekárskou správou. Na pojednávanie sa doteraz dostavila dva krát. Jeden krát pojednávanie bolo nezrealizované z dôvodu mimoriadnej udalosti. Okresný súd matke dal dostatočný priestor, aby si na základe vlastnej žiadosti zvolila právneho zástupcu a aby mala časový

priestor pripraviť sa na pojednávanie. Doteraz súdu nebola predložená ani plná moc. Matka rovnako zmarila dokončenie znaleckého posúdenia. K znalcovi sa opakovane nedostavila. Znalcovi zmarila niekoľko termínov a riadne sa neospravedlnila. Okresným súdom ustanovený znalec konštatoval, že matka zaslala len lakonickú sms-ku. Znalec pre objektívne posúdenie navrhol nevyužiť predvedenie matky k znalcovi, a preto bol požiadaný o vrátenie spisu. S poukazom na § 31 CMP súd bude pokračovať aj napriek nespolupráci zo strany matky. Nie je udržateľné, aby pracovníci CDR boli viazaní rozsudkom a matka ignorovala súdne rozhodnutie a do CDR dlhodobo neprichádzala na stretnutia. Celkovo bolo zrealizované len jedno stretnutie. Podľa vyjadrenia otca toto stretnutie bolo sprevádzané plačom dieťaťa už pri vstupe. Ťažko povedať, akým spôsobom bolo dieťa zo strany matky pripravené na toto stretnutie, keď takýmto spôsobom reagovalo už pri príchode.

4. Vo vzťahu k úprave práv a povinností k maloletej A. A. bolo už vedených viacero konaní, prvé začalo na základe návrhu matky dňa 29.11.2014 a bolo vedené pod sp. zn. 5P/11/2014. Na Okresnom súde Trenčín je vedené konanie pod sp. zn. NM-11Em/4/2020 o výkon rozhodnutia, pričom výkon rozhodnutia bol uznesením zo dňa 07.02.2023 nariadený a týka sa výkonu právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/11/2014-765 zo dňa 29.03.2019, a to výroku IV. - „Otec je oprávnený stýkať sa s mal. A. A. A., nar. XX.X.XXXX každú párnú sobotu v roku v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. s tým, že si maloletú v stanovenom čase od matky prevezme v CDR A. F. A. B. a na rovnakom mieste maloletú v stanovenom čase matke vráti“. Výkon rozhodnutia je neúspešný. Súčasne v rámci rozhodnutia bolo nariadené výchovné opatrenie, ktoré si z dôvodu, že nebolo realizované stretnutie nesplnilo svoj účel.

5. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P 11/2014-765 zo dňa 29.03.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5CoP/46/2019-855 zo dňa 18.12.2019 rozhodol o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky, pričom právo na zastupovanie maloletej a spravovanie jej majetku priznal obom rodičom a rozhodol o oprávnení otca stretávať sa s maloletou každú párnú sobotu v roku v čase od 9.00 hodiny do 12.00 hodiny s tým, že si maloletú prevezme v stanovenom čase od matky v Centre pre deti a rodiny A. F. A. B., a na rovnakom mieste maloletú v stanovenom čase matke vráti. Súčasne rozhodol o povinnosti otca prispievať na výživu maloletej (sumou vo výške 150,- Eur mesačne za obdobie od 01.11.2013 do 31.01.2019 a sumou vo výške 200,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.02.2019, ktorá je splatná vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky), o povinnosti otca splácať dlh na zročnom výživnom (za obdobie od 01.11.2013 do 31.03.2019 vo výške 4.650,- Eur uložil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100,- Eur, zročných spolu s bežným výživným počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, a to pod stratou výhody splátok), o uložení výchovného opatrenia rodičom (uložil rodičom maloletej výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu ambulantnou formou v Centre pre deti a rodiny, so sídlom A. F. A. B., I. X, v programe so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov, ktoré ohrozujú psychický vývin, fyzický vývin a sociálny vývin dieťaťa, a to každú párnú sobotu v roku v čase od 08.30 hodiny do 09.00 hodiny po dobu 6-tich mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku), o zrušení nariadených neodkladných opatrení (uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/11/2014-53 zo dňa 29.07.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/73/2014-64 zo dňa 12.09.2014; uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/11/2014-105 zo dňa 16.09.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17CoP/114/2015-118 zo dňa 22.12.2015, uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/11/2014-143 zo dňa 01.03.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/40/2016-232 zo dňa 14.06.2016) a o náhrade trov konania. Výrok rozhodnutia o úprave stretávania sa maloletej s otcom odôvodnil súd prvej inštancie tým, že vzal do úvahy výrazne konfliktný vzťah rodičov maloletej a ich obojstrannú neschopnosť konštruktívne spolu komunikovať a rozumne sa dohodnúť. Nebolo možné ignorovať ani to, že maloletá otca prakticky vôbec nepozná a nemožno u nej vylúčiť negatívne ladenie voči jeho osobe s prihliadnutím na informácie sprostredkované matkou. V snahe predísť traumatizácii maloletej upravil stretávanie otca s maloletou v obmedzenom rozsahu na 3 hodiny každú párnú sobotu. Na odvolanie otca a matky odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o úprave stretávania sa otca s maloletou, ako aj v ostatných odvolaných napadnutých výroky pre jeho vecnú správnosť potvrdil a v plnom rozsahu sa stotožnil s jeho odôvodnením. Zdôraznil, že spolu s výchovným opatrením, ktoré bolo uložené rodičom, a ktoré spočíva v ich povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa, bude možné najvhodnejším a pre maloletú najohľadupľnejším spôsobom nadviazať kontakt otca s maloletou a vybudovať si vzájomný vzťah, čo je pre maloletú veľmi dôležité.

6. Rozhodnutie o právach a povinnostiach rodičov bolo posúdené dovolacím súdom. Dovolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo/138/2020 uznesením zo dňa 24.02.2022 dovolanie matky odmietol. Uviedol k námietke matky, že odvolací súd mal vo veci vykonať dokazovanie nariadením nového znaleckého posudku a výsluchom maloletej, že odvolací súd nevzhladol potrebu doplniť vo veci dokazovanie. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu (účastníka konania) nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Dovolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že zo záverov znaleckého posudku vyplynul konfliktný vzťah medzi rodičmi maloletej, ktorí navzájom spochybňovali výchovné kompetencie, výchovnú rolu a dôležitosť toho druhého. Znalec v posudku konštatoval, že vzťahy rodičov boli v katastrofálnom rozvrate, absolútne neboli schopní byť konštruktívni v záujme maloletej a spôsob ich správania voči sebe bol plný zlosti. Znalec vzťah otca a maloletej označil za platonický; nemali navzájom vytvorenú citovú väzbu na takej úrovni, aká by sa očakávala medzi otcom a dieťaťom, pričom dôvody znalec videl v tom, že matka od otca odišla v takom veku dieťaťa, že si nemali možnosť vybudovať bližší vzťah. Následné realizovanie stretávania otca a maloletej bolo sabotované, a to najmä zo strany matky, ktorá ho neumožňovala. Ak sa aj styk realizoval, bol v podstate realizovaním nedoriešených konfliktov a resentmentov medzi rodičmi. Je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že v dôsledku nerešpektovania neodkladných opatrení, ktorými bol nariadené stretávanie otca s maloletou za prítomnosti matky, sa stretávanie vôbec nerealizovalo. Dôvody boli nielen na strane matky, ale aj otca, ktorý na stretávanie sa s maloletou rezignoval, pretože sa po určitých skúsenostiach obával, že matka na neho zaútočí alebo mu privedie trestné stíhanie. V priebehu dovolacieho konania navyše dovolací súd zo správ Centra pre deti a rodiny F. - pracovisko A. F. A. B. zistil, že stretávanie medzi maloletou a otcom sa prakticky vôbec nerealizuje z dôvodov obštrukcií a výhovoriek zo strany matky. Ako vyplýva z uvedeného, primárnym dôvodom nariadenia stretávania otca s maloletou za neprítomnosti matky boli pretrvávajúce konflikty medzi rodičmi. Vzhľadom na skutočnosť, že zjavne nedošlo k zlepšeniu vzťahov medzi rodičmi (a to nielen v priebehu odvolacieho, ale ani dovolacieho konania), ďalšie znalecké dokazovanie by bolo aj podľa názoru dovolacieho súdu nadbytočné. Obdobne by zmenu rozhodnutia o spôsobe stretávania otca s maloletou neprinesol ani opätovný výsluch maloletej, ktorá bola v rámci znaleckého dokazovania znalcom vypočutá. Postup odvolacieho súdu spočívajúci v rozhodnutí o odvolaní bez vykonania ďalšieho dokazovania nasvedčuje tomu, že opätovné vypočúvanie maloletej a nariadenie nového znaleckého dokazovania odvolací súd nepovažoval za potrebné pre zistenie skutočného stavu veci; v tomto smere dovolací súd nezistil zo strany súdov nižších stupňov porušenie procesných predpisov, ktoré by zasahovalo do práv dovolateľky (matky).

7. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že maloletá A. A. A. pochádza z partnerského vzťahu B. C. a F. A.. Rodičia maloletej sa rozišli v septembri 2013, kedy sa matka spolu s maloletou A. A. od otca odsťahovala. Matka maloletej žije spolu s maloletou A. A. v D. E., v rodinnom dome súp. č. XXX, patriacom rodičom matky. Maloletá má v domácnosti matky vytvorené vhodné podmienky. Čo sa týka vzájomného vzťahu rodičov, okresný súd nepostrehol žiadnu pozitívnu zmenu oproti času vypracovania znaleckého posudku č. 89/2016 znalcom PhDr. Andrejom Benkovičom zo dňa 19.06.2017. Vtedajšie závery znalca celkom zjavne priliehajú aj na aktuálnu situáciu rodičov. Znalec v záveroch znaleckého posudku konštatoval, že matka maloletej sa cíti ukrivdená zo vzťahu s otcom maloletej, má pocit, že otec maloletej, ako aj jeho rodina, jej neprávom ublížili. Nedokáže otcovi maloletej odpustiť mnohé veci, chce si ho podriadiť, chce aby ju žiadal o odpustenie. Je výrazne situačne iritabilná a nie je možné vylúčiť, že v otázke stretávania otca s maloletou prevažuje zo strany matky maloletej trestanie otca za to, že nekonal a nekoná podľa jej predstáv, čo mu dáva pocítiť cez maloletú, resp. cez jeho stretávanie s maloletou. Na strane druhej, otec maloletej sa nechá strhnúť správaním matky voči jeho osobe a prehliada samotnú podstatu jeho vzťahu s maloletou, resp. sa táto oblasť dostáva na perifériu. Otec verbalizuje záujem budovať si vzťah s dcérou, ale napriek tomu sa venoval a venuje pridruženým témam, ktorých výsledkom je nedostatočne vybudovaný vzťah s maloletou (otec riešil, či je vôbec biologickým otcom maloletej; nerealizuje sám stretávanie s maloletou, pretože má obavu, že matka maloletej ho chce viktimizovať, resp. si na toto stretnutie vodil aktuálnu priateľku, čo samotnú, už aj tak vypätú situáciu, graduje). Rodičia maloletej navzájom opakovane spochybňujú výchovné kompetencie toho druhého, nerešpektujú výchovnú rolu a dôležitosť matky, resp. otca v živote maloletej a jeden druhého nepovažujú za dobrého človeka. Znalec v roku 2017 konštatoval, že vzájomné vzťahy rodičov sú v katastrofálnom rozvrate, absolútne nie sú schopní byť konštruktívni v záujme maloletej a

motivuje ich vzájomný resentment. Spôsob správania rodičov voči sebe je naďalej plný zlosti a sú veľmi zlým príkladom pre maloletú. Pokiaľ ide o spôsobilosť vychovávať maloletú, znalec oboch rodičov po osobnostnej stránke vyhodnotil ako rovnocenných, pričom vzťah otca a maloletej označil za platonický. Nemajú navzájom vytvorenú citovú vzťahovú väzbu na takej úrovni, ako by sa očakávala medzi otcom a dieťaťom, pričom dôvody znalec videl v tom, že matka od otca odišla v takom veku dieťaťa, že si nemali možnosť vybudovať bližší vzťah. Následné realizovania styku otca a maloletej boli sabotované, a to najmä zo strany matky, ktorá to neumožňovala, resp. kládla rôzne podmienky a výhrady, jednou z nich bolo však aj vodenie priateľky otca maloletej na stretávanie, čo pri vzájomnej úrovni a kvalite vzťahu rodičov maloletej, ako aj na základe ich osobnostných predispozícií nebolo vhodné riešenie, ktoré okrem mnohých ďalších konfliktogénnych oblastí ich vzťahu, viedlo k tomu, že realizovanie stretávania bolo v podstate realizovaním ich nedoriešených konfliktov a resentmentov. K matke má maloletá vybudovanú adekvátnu citovú väzbu a má u matky vytvorené dostatočne podnetné prostredie pre svoj vývoj. Napriek nariadenému predbežnému opatreniu uznesením č.k. 5P/11/2014-143 zo dňa 01.03.2016 v spojení s uznesením 19CoP/40/2016-232 zo dňa 14.06.2016, sa stretávanie otca s maloletou A. v každú párnú sobotu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny a každú nepárnu nedeľu od 15.00 hodiny do 17.00 hodiny za prítomnosti matky vôbec nerealizuje. Dôvody sú však nielen na strane matky, ale aj na strane otca, ktorý na stretávanie s maloletou rezignoval, nakoľko sa po určitých skúsenostiach obáva, že matka na neho zaútočí, resp. mu privodí trestné stíhanie. Pokiaľ ide o povinnosti uložené rodičom uznesením súdu č.k. 5P/11/2014-376 zo dňa 02.10.2017, zúčastniť sa psychologicko - poradenských konzultácií za účelom vypestovania schopnosti realizácie stretávania otca s maloletou prostredníctvom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, tieto neboli primárne zo strany matky splnené a uvedené opatrenie sa tak minulo účinkom.

8. S poukazom na dlhodobu výrazne konfliktný vzťah rodičov maloletej a ich obojstrannú neschopnosť konštruktívne spolu komunikovať a rozumne sa dohodnúť, v snahe predísť traumatizácii maloletej, bol okresným súdom spôsob stretávania sa otca s maloletou upravený na 3 hodiny každú párnú sobotu od 09.00 do 12.00 hodiny v Centre pre deti a rodiny v Novom Meste nad Váhom, pričom rodičom zároveň uložil výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine, spočívajúce v povinnosti podrobiť sa 30 minútovému odbornému poradenstvu ambulantnou formou so zameraním na obmedzenie a odstraňovanie negatívnych vplyvov ohrozujúcich psychický, fyzický a sociálny vývin dieťaťa, ktoré bude bezprostredne predchádzať stretávaniu otca s maloletou A. A.. Týmto spôsobom je možné aj s odbornou psychologickou pomocou pracovníkov Centra pre deti a rodiny najvhodnejším a pre maloletú najohľadupnejším spôsobom nadviazať kontakt otca s maloletou A. A. a umožniť si vybudovať vzájomný vzťah, čo je pre maloletú A. A. a jej zdravý vývoj veľmi dôležité.

9. Okresný súd vykonal vypočutie mal. A. A. dňa 06.12.2023 v priestoroch školy za prítomnosti školského odborného pracovníka z dôvodu, aby maloletá mala prítomnú osobu, ku ktorej má vytvorený vzťah a dôveru, teda sa vykonali opatrenia, aby maloletá zvládla rozhovor. Riaditeľka školy pri rozhovore nebola. Riaditeľka školy bola požiadaná o poskytnutie súčinnosti, poskytla svoju kanceláriu, pričom zákonný sudca a kolízny opatrovník prišli ešte v čase, keď deti boli mimo budovu. Bolo to preto, aby neboli spájaní s maloletou A.. Maloletá prišla až následne. Rodičia prítomní neboli. Spôsob rozhovoru bol zvolený s poukazom na doteraz vykonané dokazovanie, súhlas zákonného zástupcu - otca, dlhodobú nespoluprácu zo strany matky a na možný dopad na mal. A. A., keďže školské prostredie je pre ňu z prostredí, kde bolo možné vykonať vypočutie, najvhodnejší. Rodičia o tom, že bol vykonaný rozhovor s maloletou, boli následne informovaní. Súhlas zákonného zástupcu bol udelený dňa 21.11.2023 na nariadenom pojednávaní, ktorého sa matka nezúčastnila. Z výsluchu je vyhotovený zvukový záznam. Zvukový záznam sa nepredkladal rodičom maloletého dieťaťa z dôvodu jeho bezpečnosti, aby nebolo konfrontované zo strany rodičov. Ani tieto opatrenia v prípade maloletej A. A. nepomohli, maloletá už v priebehu rozhovoru vykazovala nepokoj a obavu z toho, ako bude matka reagovať, keď sa dozvie o rozhovore. Z uvedeného dôvodu obsah rozhovoru s maloletou nie je vhodné špecifikovať. Matka dňa 08.12.2023 ostro a nevhodným spôsobom vystúpila vo vzťahu k riaditeľke školy a triednej učiteľke. Škola požiadala, aby vzhľadom na správanie matky nemusela už viac poskytnúť súčinnosť, pretože je ohrozený vyučovací proces a aj samotní žiaci a riešenie takýchto situácií je veľmi zložitá. Okresný súd aj škole oznámil, že už nie je dôvod žiadať školu o súčinnosť, maloletá sa vyjadrila a nie je v záujme súdu maloletej zneistiť prostredie, kde je spokojná a má možnosť zabudnúť na problémy v rodinnom prostredí.

10. V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že z uvedených dôvodov, ako aj s poukazom na žiadosť matky v predchádzajúcom konaní, nemožnosť vykonať šetrenia a rozprávať sa s maloletou, nariadil znalecké dokazovanie. Matka nevyužila ponúknutú možnosť položiť znalcovi otázky. Znalecké dokazovanie odmietla, so znalcom nespolupracovala a znemožnila dokončenie znaleckého posúdenia. Teda k odbornému posúdeniu nebolo možné pristúpiť.

11. S poukazom na Čl. 24 Charty základných práv Európskej únie, Čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, Čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, Čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 36 ods. 1 Zákona o rodine, § 24 ods. 3, 4 Zákona o rodine, § 25 ods. 1, 2, 3, 4 Zákona o rodine, Čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, § 121 CMP a vykonané dokazovanie okresný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku jeho rozhodnutia. Vo všeobecnosti možno skonštatovať, že ideálnym stavom je, keď dieťa môže vyrastať v starostlivosti oboch rodičov - otca i matky. Zároveň je však potrebné podotknúť, že základným právom dieťaťa je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov mu takéto prostredie zabezpečiť. V prípade, že medzi rodičmi dieťaťa dochádza k dlhodobým nezhodám, manipulácii, prípadne obaja alebo jeden z nich sa správa neprimerane, je dôvodné, ak sa dieťa zverí do osobnej starostlivosti len jedného z nich a upraví sa rodičovské práva a povinnosti.

12. Pri rozhodovaní vo veciach maloletých detí je vždy potrebné prihliadať práve na záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie). Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa okrem iného zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod.

13. Okresný súd zo zisteného skutkového stavu veci ustálil, že maloletá A. A. momentálne nie je v kontakte so svojím otcom, napriek nariadenému výkonu rozhodnutia na zabezpečenie realizácie stretávania sa a poskytnutie odbornej pomoci rodičom. Čo sa týka vzájomného vzťahu rodičov, okresný súd nepostrehol žiadnu pozitívnu zmenu oproti času vypracovania znaleckého posudku č. 89/2016 znalcom PhDr. Andrejom Benkovičom zo dňa 19.06.2017. Vtedajšie závery znalca celkom zjavne priliehajú aj na aktuálnu situáciu rodičov. Znalec v záveroch znaleckého posudku konštatoval, že matka maloletej sa cíti ukrižovaná zo vzťahu s otcom maloletej, má pocit, že otec maloletej, ako aj jeho rodina, jej neprávom ublížili. Nedokáže otcovi maloletej odpustiť mnohé veci. K nájdeniu riešenia neprispelo ani nariadené znalecké dokazovanie, pretože matka zmarila možnosť vykonania znaleckého posúdenia, k znalcovi sa nedostavila a pre špecifickú situáciu znalec neriešil zabezpečenie prítomnosti matky jej predvedením, keďže vykonanie vyšetrenia po predvedení by nebolo objektívne. Súčasne okresný súd nemohol ani zabezpečiť prítomnosti matky a maloletej v priestoroch okresného súdu alebo školy. Na okresný súd sa matka opakovane nedostavila a keď bola prítomná, nebolo možné pokračovať. U matky naďalej tak, ako uviedol dovolací súd, je zakorenená predstava, že má právo na to, aby sa súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami a má právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov. Priestory školy okresný súd nevyužil vzhľadom na extrémnu reakciu matky po rozhovore s maloletou a aj s ohľadom na skutočnosť, že maloletá sa v školskom prostredí cíti dobre, je prijímaná a má možnosť sa riadiť svojimi predstavami, čo v prítomnosti matky nemá, čo súd vyvodzuje z jej strachu po rozhovore s ňou, strachu z toho, ako bude matka reagovať a čo by nasledovalo, ak by sa stretla s otcom. Túžba maloletej zostáva nenaplnená a vzťah s otcom je platonický bez reálneho naplnenia. Pre daný okamih, a to aj s poukazom na vyjadrenie otca, bolo nutné okresným súdom konštatovať, že ďalšie úkony zo strany okresného súdu i napriek tomu, že sú to kroky pre vytvorenie vzťahu otca a maloletej, by v danom prípade mali zhoršujúci dopad na psychiku maloletej. Maloletá je dlhodobo ukotvená v jednostranne ladenom výchovnom prostredí. Vytváranie ďalších situácií, ktoré ju nútia zvažovať potreby matky, ku ktorej sa už správa ochranársky a svoju potrebu a túžbu po otcovi neprejavuje, by bolo prenesením zodpovednosti a tlaku na maloletú (bolo to veľmi dobre vidieť pri rozhovore a z reakcie po rozhovore, kedy sa dostala do úzkostnej reakcie a strachu z reakcie matky, pričom matka zareagovala neprimerane a nevyberaným spôsobom pred žiakmi školy slovne útočila najmä na riaditeľku školy) by mohlo viesť k jej psychickému kolapsu. Maloletá je na začiatku pubertálneho obdobia a otec, ktorý využil odbornú pomoc, prijal to, že je nutné maloletej vytvoriť priestor a počkať na príležitosť, keď maloletá bude väčšia, samostatnejšia a bude mať potrebu spoznať aj druhú časť rodinného prostredia. Keďže je v záujme maloletej A. A., aby bol vytvorený základný rámec pre stretávanie sa s otcom a okresný súd nezistil podmienky pre zmenu súdom určeného spôsobu stretávania, nepristúpil s poukazom na § 121 CMP k zmene. Z vykonaného dokazovania vyplynula len dôvodnosť zmeniť miesto preberania a odovzdávania maloletého dieťaťa, pretože matka stretávania v priestoroch CDR nevyužila, otec neustále cestoval do CDR, boli zaťažení pracovníci CDR, ktorí mohli poskytovať odbornú pomoc tým, ktorí chcú odbornú pomoc prijať, a preto je dôvodné, aby začala matka vyvíjať aktivitu a teraz ona zabezpečovala prítomnosť maloletej na stretnutí. Ako najvhodnejšie miesto bolo posúdené Mesto G. C. F. H.. Okresný súd upozornil matku, že je naďalej viazaná právoplatným a vykonateľným rozsudkom, ktorým boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu. V zmysle § 52 v spojení s § 57 CMP o trovách konania okresný súd rozhodol tak, že ani jednému z

účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na priznanie náhrady trov konania. O náhrade trov štátu okresný súd rozhodol v zmysle § 57 CMP a štátu priznal voči matke nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť z dôvodu, že k znaleckému dokazovaniu súd pristúpil v dôsledku jej správania a súčasne zmarila vykonanie znaleckého posúdenia, keď sa nevedeli dohodnúť na úprave rodičovských práv a povinností. O výške náhrady trov štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

14. Proti tomuto rozsudku podala matka odvolanie voči rozsudku v časti I. voči miestu a spôsobu stretávania maloletej A. A. A. a jej biologického otca v meste G. C. F. H. každú párnú sobotu v čase o 9 hodine, kde si iba biologicky otec má prevziať A. a v čase o 12 hodine sa má k matke vrátiť, čo podľa nej nie je možné vzhľadom na žiadne spojenie vlakom, či autobusom počas dňa voľna a pokoja – soboty a je absolútne neakceptovateľné, aby maloletá A. cestovala sama. Zaujatý súd stojí na strane otca a vykonáva všetky kroky s ohľadom pre jeho prospech, a nie s ohľadom na postoj a názor maloletej A., ktorej slobodné vyjadrenie a jej osobný názor k danej situácii nebol ani raz riadne a dostatočne vypočutý a vzatý na zreteľ. Všetky zúčastnené samosudkyne, sudkyne, či súdni asistenti v konaniach spojených s maloletou A. A. A. porušili postup a všetku metodiku pri zohľadňovaní vôle a vyjadrení názoru maloletého dieťaťa, porušili Európsky dohovor o ľudských právach a Chartu práv dieťaťa, ktoré sú základom a smerodajné pri rozhodnutiach vo veci maloletých detí. Všetky konania a uznesenia sú pod hrozbou pokút a sankcií vedené zaujato proti matke maloletej. A dosiaľ ani jedinýkrát súd sa nedotazoval a nedožadoval, aby biologicky otec A. F. A. dokázal a predložil dôkazy o tom, že by sám osve prejavil záujem spoznať A. A.. Nech F. A. predloží hodnoverné dôkazy, akou formou a koľkokrát sa chcel a mal osobitný záujem stretnúť s A., a to buď formou telefonической informácie u matky maloletej, formou smsky, emailu či cestou slovenskej pošty cez list či pohľadnicu. Dosiaľ ani jeden jedinýkrát sa neunúval jej nejakou formou zablahoželať k jej sviatkom, ako sú narodeniny a meniny, Vianoce, Veľká noc, Deň detí, vysvedčenie atď. Zároveň zavádza súd aj kolízna pracovníčka a všetci z CDR I., lebo tvrdia, že otec maloletej F. A. sa vždy dostavil v danú párnú sobotu o 9 hodine do CDR I., aby bol s A.. Toto tvrdenie je postavené na klamstve, pretože otec maloletej tam bol párkrát, a to vtedy, keď sa včas nestihla ospravedlniť z neúčasti. Inak tam vôbec presne v párne soboty nechodil. A bolo by spravodlivé, ak by z CDR doložili za dané všetky párne soboty kamerové záznamy, ako F. A. bol vždy o 9 hod. ráno pripravený sa uvítať s A. a poctivo ju tam čakával do 12 hodiny. Odmieťa a odvoláva sa proti určaniu stretávania A. s menovaným v mieste a v čase, aký určila sudkyňa G., ktorá nemá deti a nemá odbornú spôsobilosť v danej problematike a zároveň má rozhodovať so zreteľom na morálne svedomie. Dosiaľ OVM kryjú trestnú činnosť kolíznej opatrovníčky J. K. a sudkyň, prečo prípad - konanie vo veci A. A. dostala práve sudkyňa L. G., „ktorá býva v tesnom susedstve v M. A. B. s M. F., ex snúbenicou F. A.? Ten náhodný generátor pridelovania súdnych konaní nezaujatým sudcom je fakt nezávisle náhodný.“

15. Zároveň podala odvolanie voči trovám štátu v sume 223,34 eur, ktoré si štát určil ako náhradu za niečo, s čím nesúhlasila a nedožadovala sa tohto znaleckého posudku ako dôkazného materiálu. „Ako slobodná občianka SR v právno-demokratickom zriadení SR, som mala a mám právo odmietnuť súdno-znalecké dokazovanie, ktoré navrhla v konaní sudkyňa N. L. G.. A to som aj odmietla aj ústne aj s písomným zaprotokolovaním do spisu. Takže podľa CSP nemám žiadnu povinnosť zaplatiť a platiť niečo čo v súdnom konaní nebolo vyslovené mojim návrhom. Pri poručenskej agende nemám povinnosť platiť trovy konania v prípade ak to nariadil súd, čo v konaní NM 12P/73/2023 súd Nové Mesto nad Váhom nariadil znalecké dokazovanie, takže trovy konania má platiť príslušný súd! V osobe znalca A. Benkoviča ktorý nemal v čase vypracovania znaleckého posudku v

konaní maloletej A. A. a jej matky a otca, požadovanú poradenskú doložku. Začo

bolo na neho podané trestné oznámenie a MS SR ho v inom konaní uznalo vinným! a

následne až v r. 2022 si ju znalec Benkovič doplnil! A všetky znalecké posudky A. Benkoviča ním vydané do roku 2022 sú nepravdivé a neplatné, zákon č. 300/2005 §347. Takže celý ZP v tomto konaní 5P/11/2014, 11m/4/2020 a 12P/73/2023 je ad acta neplatný! A na pojednávaní som vyslovila nesúhlas so znaleckým dokazovaným voči mojej osobe aj voči dcérke A. A. A. a jej znaleckého posudzovaniu, podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny. Žiadala napadnúť rozsudok v časti I. a časti IV. v celom znení zrušiť.

16. Kolízny opatrovník navrhol odvolanie matky zamietnuť a potvrdiť rozhodnutie prvostupňového súdu. Vo veci bolo vykonané riadne dokazovanie, bol zistený názor maloletej a rozhodnutie súdu je v najlepšom záujme maloletej.

17. K doručenému odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý uviedol, že jeho pokusy o stretávanie s dcérou sú zdokladované v spisoch sp.zn. 5P/11/2014-765, 11Em/4/2020 a MN-12P/73/2023, kde matka vedome štípala A. do ručičky, ktorá nato spustila plač a matka vravela lož ako argument: „vidíš nechce ísť s tebou“, takže napriek nariadenia súdu a súdneho rozhodnutia mu dcéru nikdy neodovzdala. Matka klame, ak

tvrdí že nemá spojenie. Vlakom má celkom dobre spojenie, keďže matka nemá problém A. posadiť do vlaku o 5:00 hod. ráno, aby išla na výlet do Tatier, namiesto stretnutia dcéry s otcom. A autobus má v sobotu priamo z pred domu v D. E. a v G. ju počká, keďže už takmer 13 rokov bojuje o stretávanie sa s dcérou, čo matka úmyselne marí a nerešpektuje nariadenia súdov, podávaním odvolaní, sťažností a ohovárania. Všetko ostatné sú ohováranie súdu a znevažovanie súdnej moci, čím matka prejavuje svoje vlastnosti. Matka vôbec neobhajuje záujmy dieťaťa, ale svoje vlastné. Preto bojkotovala psychiatrické vyšetrenie u súdneho znalca v Martine. O A. bojuje takmer 13 rokov, tak si nemyslí, že je na mieste ohovárať súdy zo zaujatosti a mňa že nemá záujem o dieťa. Spisy tohto prípadu hovoria o inom. Ak by A. matka chcela zastávať záujmy dieťaťa o stretávanie s otcom, využila by 12,5 ročné možnosti, keď si chodil po A. k nej domov a mala to bez starostí, čo mu neumožnila ani raz. Alebo by využila stretávanie sa v CDR v A., v čom jej vyšiel okresný súd v ústrety už druhýkrát. Do CDR priviedla A. iba raz, aj to bola A. v plači a v šoku, a to ešte len vstupovala cez bránu do dvora CDR. Priebeh tohto stretnutia spísala pani F. O. a zaslala na okresný súd v NMnV, čo je priradené k spisu. A., chůďatko, musela byť veľmi pod tlakom matky, tak ako to matka urobila neďávno, keď pani kolízna opatrovníčka a pani sudkyňa s jeho súhlasom išli prešetriť stav do A. školy. Načo matka verbálne pred maloletými deťmi útočila na pani riaditeľku a A. chůďatko sa musela hanbiť pred spolužiakmi za správanie sa svojej matky. „O mojich „údajných 5 x“ návštevách B. C. tiež klame, pretože moje návštevy v CDR boli reálne v plnom rozsahu ešte za pani O. a pani I., čo tieto panie zdokladovali vo svojich správach. Nevie prečo by som sa mal obhajovať, že som čestný, to je troška zvrátené tieto útoky, matka sama musí niesť zodpovednosť, keď sa matka rozhodla neakceptovať rozhodnutia súdu a atakovať v zamestnancov súdu, CDR a kolíznu opateru.“ Ani nevie, ako reagovať na osočovanie B. C. a jej útoky, v podstate na všetkých, kto prišiel s ňou v tomto spise do styku.

18. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka otec uviedol, že s ním súhlasí.

19. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že podľa judikatúry znamená, že ak zaviazal súd rodiča prispievať na výživu a ostatné životné potreby dieťaťa, mesiac vopred k rukám druhého rodiča, tak to právne znamená, že povinný rodič má finančné prostriedky pre dieťa posielat' pre nasledujúci mesiac vopred, čo však otec ignoruje. Je charakterné a čestné, ako sa správal k A., ako sa vrátil z Taiwanu, ignoroval ju, nestaral sa o ňu, ako v noci plakala, tak začal po matke hulákať a ani raz nešiel k postieľke ju upokojiť, nekúpil ju, neprebaľoval a vôbec s ňou nekomunikoval. Ignoroval jej potreby v období jej batolenia, či bola škôlkárka alebo školáčka, odignoroval jej krstiny i sväté prijímanie. „Ktorá sudkyňa a vyšších súdnych úradníkov pridelených v tomto konaní je profesne a morálne a odborne a praxou zdatná vôbec takéto konania viest' ? Lebo ani jedna pravdepodobne neovláda Medzinárodný dohovor o právach dieťaťa! Dosiaľ moja dcérka nebola vypočutá takým spôsobom ,kde by za prítomnosti oboch rodičov a sudkyne ktorá ovláda a má vedomostné, študijné i odborné znalosti získané štúdiom a praxou v problematike maloletých detí, tak aby rozumela detskej psychike i emóciám a chápaniu a videniu detského pohľadu. Vyhotovenie znaleckého posudku vo veci maloletých detí je tá najposlednejšia možnosť a správna a empatická sudkyňa sa k tomuto kroku v konaní o určovaní u ktorého rodiča dieťa bude neprikloniť.“ „Ste si vedomí všetci, ktorí ste zapojení do tohto konania, že pod nátlakom nariadení a vnútorných smerníc vydaných pre kolízne opatrovateľky, ktoré vôbec nie sú verejne dostupné, v tých prípadoch ak sa partneri či manželia nerozídu tzv. v dobrom, tak manipuláciou voči slabšiemu ekonomicky a viac empatickému rodičovi vyvíjate nátlak a pod rôznymi hrozbami a sankciami zo strany štátu a teda orgánov verejnej moci sa vyhrádzate, že im odoberiete dieťa, ktoré je emočne spojené s rodičom u ktorého žije. Trvám na svojom odvolaní zaslané 6.marca 2025, kde som sa vyjadrila k spôsobu a miestu stretávania F. s A.. V čase A. voľna sobota a nedeľa má ona maloleté dieťa cestovať aj so vstávaním 2,5hodiny ?Menovaný otec je motorizovaný a opätovne nariaďujete aby si maloletá a od narodenia A. vytvorila vzťah k niekomu, kto sa jej chcel vedome vzdať ako biologicky otec aj vyhnúť sa plateniu výživného na A.. F. A. je narcista a manipulátor a hrá tie jeho hry aj s jeho pokryteckou maskou aj na sudkyne a kolíznu opatrovateľku a ako píše menovaný, že musíme akceptovať rozhodnutia súdov, tak jediné čo všetci musíme je zomrieť. Sme slobodné a živé bytosti a je neprijateľné a protiprávne byť niekde a s niekým ,kde nie sme s láskou a úctou prijatí a akceptovaní. A. to vníma takto a bez prítomnosti mňa a môjho usmernenia smerom k menovanému ako sa k A. správať ,nie je možné aby dobrovoľne A. chcela s F. A. byť v kontakte. K vyjadreniam kolízneho opatrovníka: pani K., nemá dostatočne informácie o všetkých skutočnostiach ktoré súvisia s konaním maloletej A. A. a vzhľadom nato že pre moju dcéru nie je ani sympatická ani dôveryhodná osoba, potom ako násilne a neoprávnene a proti právne vypočúvala maloleté dieťa! A. v cudzom a neprirodzenom prostredí základnej školy bez prítomnosti rodičov alebo teda aspoň jedného rodiča ,ktorý s daným agresívnym spôsobom a pod nátlakom a psychologickým trikom ,podanie loptičky do rúk dieťaťa tvrdiac ,že sa A. uvoľní a nebude stresovaná, chcel vlastne takto maloletú A. .aby pomocou tej lopty odpútali jej sústredenosť na otázky

ktoré jej sudkyňa kládla. A. si uvedomila v momente že načo tá lopta je a hodila ju na podlahu a takisto vedome klamala sudkyňa .aj kolízna A., že to nebudú nahrávať a nelegálne to nahrávali! Dosiaľ platí právna norma ,že maloleté dieťa musí byť vypočuté v akomkoľvek konaní za prítomnosti zákonných rodičov ,čo sa v tomto spore nekonalo! Sudkyňa aj kolízna takto zneužili svoje postavenie a právomoci verejného činiteľa. Moja dcéra A. A. nie je majetkom tohto štátu a ani kolízna opatrovatelka K. nemá právo predovšetkým morálne zastupovať moju dcérku. podieľa sa na trestnej činnosti, dostala informáciu o tom, že F. A. je v omeškaní na výživnom pre A., ona zastupuje verejné orgány, ktoré aj čo i len z počutia sa dozvedia o trestnej činnosti ,má povinnosť v danej veci oznámiť túto skutočnosť orgánom činným v trestnom konaní, čo ona K. neurobila, tak ako si dovoľuje trvať na zmene úpravy stretávania ak nie je schopná chrániť maloleté dieťa a podniknúť kroky aby bolo riadne plnená vyživovacia povinnosť zo strany otca. Trvám na jej zaujatosti voči mne a na prehnanej náklonnosti voči menovanému otcovi, lebo doposiaľ ako žena a matka absolútne neprejavila empatiu voči inej žene a matke ktorá prežila psychické, emočné a násilné týranie zo strany menovaného. A uvediem do pozornosti, že menovaný F. A., mal 3 roky právo a možnosť byť s A. a on to jeho právo nevyužil a svojou nechotou zotrvať aj za účasti matky dieťaťa s dcérou, tak sám sa pripravil o možnosť ako si vytvorí vzťah či otcovské emócie k A.. Trvám na mojom vyjadrení ktoré som súdu zaslala 6. marca 2025, ktoré prikladám k týmto listinám.“

20. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – účastníčkou – matkou (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolaní (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

21. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania matky, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať jej za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

22. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

23. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že matka v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj matka (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd, ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

24. V odvolaní matka namietala, že „nie je možné aby som dcérku v daný deň i hodinu priviezla, vzhľadom na žiadne spojenie vlakom či autobusom počas dňa voľna a pokoja - soboty. A je absolútne neakceptovateľné aby maloletá A. cestovala sama.“ Odvolací súd vo vyvolanom odvolacom konaní posúdil túto argumentáciu matky a dospel k záveru, že nemala vplyv na vecnú správnosť záverov okresného súdu. Základom bolo doslovné posúdenie tvrdení matky na jednej strane „žiadne spojenie vlakom či autobusom počas dňa voľna a pokoja“ a na druhej strane „A je absolútne neakceptovateľné aby

maloletá A. cestovala sama“. Ak teda matka odmietala cestovanie maloletej ako samostatnej osoby, čo odvolací súd chápe, tak ale je potrebné z argumentácie matky vyvodit' i záver, že spojenie na cestovanie existuje, avšak maloletá (čo je pochopiteľné) nemôže cestovať sama. Z uvedeného odvolací súd potom nemohol vyhodnotiť argumentáciu matky o neexistencii spojenia ako relevantnú. „Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli účastníkmi tvrdené a ktoré boli predmetom dokazovania musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre spor rozhodné. Z týchto rozhodných skutočností potom môže vylúčiť tie, o ktorých medzi účastníkmi nebol spor. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je teda úsudok sudcu o tom, ktoré z rozhodných a sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za preukázané poznatkami získanými vykonaním jednotlivých dôkazov. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6M Cdo 1/2010 z 28. februára 2011).

25. V odvolaní matka uviedla, že „Všetky zúčastnené samosudkyne, sudkyne, či súdni asistenti v konaniach spojených s maloletou A. A. A. porušili postup a všetku metodiku pri zohľadňovaní vôle a vyjadrení názoru maloletého dieťaťa, porušili Európsky dohovor o ľudských právach a Chartu práv dieťaťa, ktoré sú základom a smerodajné pri rozhodnutiach vo veci maloletých detí.“ V súvislosti s touto argumentáciou matky odvolací súd uvádza, že nie je zjavné, v čom konkrétne má matkou tvrdené porušenie spočívať. Ak matka tvrdila, že maloletá „ktorej slobodné vyjadrenie a jej osobný názor k danej situácii nebol ani raz riadne a dostatočne vypočutý a vzatý na zreteľ.“, tak nekonkretizovala, v čom nebol názor maloletej A. A. (nie však názor matky) riadne vypočutý a vzatý na zreteľ. Vo vzťahu k svojmu konštatovaniu odvolací súd uvádza, že zo Všeobecného komentára č. 14 (2013) o práve dieťaťa na prvoradé zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu (čl. 3 ods. 1), prijatého Výborom na jeho šesťdesiatom druhom zasadnutí (14. január - 1. február 2013) je pojem „najlepší záujem dieťaťa“ nesmierne komplexný a jeho obsah treba stanovovať podľa konkrétnych prípadov. Zákonodarca, sudca, správny, sociálny alebo školský orgán budú schopní práve prostredníctvom výkladu a vykonávania čl. 3 ods. 1 v súlade s ostatnými ustanoveniami Dohovoru vyjasniť pojem a použiť ho v konkrétnej situácii. Najlepší záujem dieťaťa je však zároveň pojmom pružným a adaptabilným. Treba ho prispôbiť a definovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa alebo detí, zohľadniť pritom ich osobný kontext, situáciu a potreby. Pri jednotlivých rozhodnutiach je potrebné posúdiť najlepší záujem dieťaťa a určiť ho vo svetle špecifických okolností situácie konkrétneho dieťaťa, v danom prípade mal. A. A., ktoré postuláty, podľa odvolacieho súdu, nepochybne v postupne ako i v rozhodnutí okresného súdu boli dodržané, ktoré konštatovanie nie je viazané na (ne)súhlas matky s týmito závermi.

26. Na základe odvolacej argumentácie matky, nemal odvolací súd vytvorený priestor na to, aby sa od týchto záverov okresného súdu odklonil, považuje za podstatné uviesť síce všeobecné, ale pre rozhodnutie odvolacieho súdu podstatné skutočnosti. Ústava pojem „súkromný a rodinný život“ bližšie nedefinuje. Keďže základné práva a slobody podľa ústavy je potrebné vykladať a uplatňovať v zmysle a duchu medzinárodných zmlúv o ľudských právach a základných slobodách (PL. ÚS 5/93, PL. ÚS 15/98), ústavný súd pri vymedzení obsahu uvedených pojmov prihliadal aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), týkajúcu sa predovšetkým čl. 8 dohovoru a konštatoval, že práva rodičov k deťom spadajú pod pojem rodinný život, pričom vo veciach týkajúcich sa predmetných práv vždy treba vziať do úvahy najlepší záujem dieťaťa, ktorý môže prevážiť záujem rodičov. Spravidla nemá rodič právo na prijatie opatrení, ktoré by ohrozilo zdravie alebo vývoj dieťaťa (rozsudok veľkého senátu ESLP z 8. júla 2003 vo veci Sahin proti Nemecku, sťažnosť č. 30943/96, § 66). Článok 8 dohovoru nepriznáva žiadnemu z rodičov prednostné právo na výchovu dieťaťa (rozsudok ESLP z 21. februára 2006 vo veci Dostál proti Českej republike, sťažnosť č. 26739/04, § 55). Ochrana „rodinného života“ sa týka súkromia jednotlivca v jeho rodinných vzťahoch voči iným fyzickým osobám, čo v sebe zahŕňa vzťahy sociálne, kultúrne, ale aj morálne či materiálne (I. ÚS 13/00). ESLP uvádza, že si uvedomuje to, že vnútroštátne orgány nie sú všemohúce, spravidla keď sa stretávajú s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevráživosť a nezbajú na záujmy vlastného dieťaťa (rozsudok z 18. júla 2006 vo veci Pedovič proti Českej republike, sťažnosť č. 27145/03, § 115). Typ a rozsah opatrení závisí od okolností prípadu, avšak porozumenie a spolupráca všetkých zúčastnených osôb vždy predstavuje dôležitý faktor (rozsudok ESLP z 27. júna 2000 vo veci Nuutinen proti Fínsku, sťažnosť č. 32842/96). Odvolací súd

na základe skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu vo väzbe na odvolacie dôvody matky a vyššie uvedené skutočnosti, nepovažoval za preukázané, že by rozhodnutie okresného súdu ohrozilo zdravie alebo vývoj dieťaťa.

27. Vo vzťahu k odvolaniu matky odvolací súd, napriek skutočnostiam vyplývajúcim zo spisu a zo skutočného stavu, tak ako bol ustálený z dokazovania okresným súdom, konštatuje, že otec maloletej právo má na pravidelné stretávanie s maloletou, ako aj na výchovné pôsobenie na ňu a vytvorenie priestoru na budovanie plnohodnotného vzťahu s maloletou, ktorá vedenie otcom potrebuje, a že rovnako pre dieťa je veľmi dôležité, aby vnímalo vo svojom živote prítomnosť obidvoch rodičov, aj keď títo nežijú v spoločnej domácnosti, pričom odvolací súd nemal dôvod na základe odvolania matky konštatovať iné závery. Je nepochybné, tak ako to uzavrel okresný súd, že rozhodnutie okresného súdu by malo zabezpečiť maloletej právo na starostlivosť aj zo strany otca, jej pravidelný kontakt s otcom, udržiavanie vzťahu s otcom. Faktom však je podľa odvolacieho súdu, že za aktuálne narušených vzťahov medzi rodičmi, pri minimálnom predpoklade dosiahnutia konsenzu v otázkach, ktoré boli nastolené v tomto procese, odvolací súd vzhľadom v zhode so súdom prvej inštancie potrebu upraviť výkon rodičovských práv voči mal. dieťaťu, vo svetle eliminovania negatívnych dopadov na mal. dieťa v ďalšom procese vývoja nezhôd medzi ich rodičmi a priority stabilizovania styku otca s maloletým dieťaťom.

28. Matka v odvolaní uviedla, že rozhodnutie vydala „sudkyňa G., ktorá nemá deti a nemá odbornú spôsobilosť v danej problematike a zároveň má rozhodovať so zreteľom na morálne svedomie“. V súvislosti s touto argumentáciou matky odvolací súd uvádza, že ju matka bližšie nekonkretizovala a ani nezrejmla, čo ňou namietala a čo ňou chcela dosiahnuť.

29. S námietkou nesprávnych skutkových zistení súvisí tiež otázka právneho posúdenia veci okresným súdom. K námietke odvolateľky o nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd uvádza, že právnym posudzovaním veci súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné práva účastníka. Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 M Cdo 4/2009). Takú vadu napadnutého rozhodnutia v posudzovanej veci odvolací súd nezistil a konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu sa opiera o tvrdenia a relevantné dôkazy produkované stranami v prvoinštančnom konaní a vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci.

30. Odvolací súd vo výroku tohto svojho rozhodnutia zohľadnil podstatnú otázku, ktorú riešil okresný súd, ktorou teda je zmena pôvodných rozhodnutí podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa menia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a súd pri rozhodovaní neprihliada na okolnosti, ktoré by len prípadne mohli v budúcnosti nastať. Ak by sa v čase po rozhodnutí o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností zmenili pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť toto rozhodnutie alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností. Odvolací súd prihliadol na § 121 CMP, podľa ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní súdu o zmene právoplatného rozhodnutia v týchto veciach nejde o nové rozhodnutie, ale len o porovnanie stavu v čase pôvodného rozhodovania s neskoršími okolnosťami za účelom posúdenia toho, či sa zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, určenie výživného alebo priznanie, obmedzenie, pozbavenie rodičovských práv a povinností alebo pozastavenie ich výkonu.

31. Vo vzťahu k odvolaniu matky a k jej námietke zaujatosti voči zákonnej sudkyňi odvolací súd uvádza, že obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu. Súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutie vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok (II. ÚS 71/97). K vylúčeniu sudcu z prejednávania a rozhodovania môže dôjsť buď na základe oznámenia sudcu (§ 50 CSP), alebo na návrh strany (§ 52 CSP). Obsahom základného práva na prerokovanie sporu nestranným súdom je len povinnosť súdu prerokovať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia sporu (veci) pre zaujatosť a rozhodnúť o ňom (I. ÚS 73/97, I. ÚS 27/98, II. ÚS 121/03).

32. Sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom objektívne, nezaujato a spravodlivo. Judikatúra ESLP rozoznáva subjektívne hľadisko nestrannosti sudcu, zahŕňajúce osobné presvedčenie a správanie sudcu vo veci a hľadisko objektívne, založené na existencii dostatočných záruk pre vylúčenie akýchkoľvek pochybností o zaujatosti sudcu (napr. Saraiva de Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a ďalší proti Francúzsku, 1998). V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku (Piersach v. Belgicko - rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 1. októbra 1982). Nestrannosť sudcu nespočíva len v hodnotení subjektívneho pocitu sudcu, či sa cíti, resp. necíti byť zaujatý, ale aj v objektívnej úvahe, či možno usudzovať, že by sudca zaujatý mohol byť. Nestrannosť sudcu je zvyčajne definovaná ako „absencia predsudku alebo zaujatosti v konkrétnej veci“. Odvolací súd, preto cez prizmu v odvolaní uplatnenej argumentácie skúmal, či matka opodstatnene namietala, že vo veci na súde prvej inštancie konala a rozhodovala vylúčená sudkyňa a dospel k záveru, že tomu tak nie je.

33. Podľa § 49 ods. 1, 2 a 3 CSP, sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania sporu, ak so zreteľom na jeho pomer k sporu, k stranám, ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní možno mať odôvodnené pochybnosti o jeho nezaujatosti. Vylúčený je i sudca, ktorý prejednával a rozhodoval ten istý spor na súde inej inštancie. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti.

34. Strana má právo z dôvodov uvedených v § 49 uplatniť námietku zaujatosti (§ 52 ods. 1 CSP). Ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada, v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 3 CSP).

35. Odvolací súd uvádza a zdôrazňuje, že meradlom pre posúdenie objektivity sudcu nemôže byť subjektívne hľadisko strany sporu/účastníka konania, ktoré je spravidla motivované rôznymi pohnútkami, ale najmä tým, že súd nekoná a nerozhoduje/nebude rozhodovať podľa jej predstáv. Takéto hodnotenie správnosti súdneho konania, resp. rozhodovania nepatrí strane sporu/účastníka konania a nemôže objektívne zakladať pochybnosti o nezaujatosti sudcu. Zákon výslovne vylučuje, aby dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu boli okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanom spore. Postupom sa rozumejú procesné úkony sudcu, vrátane rozhodnutí, a to aj vo veci samej. V postupe sudcu pri prejednávaní konkrétneho sporu sa prejavuje samotný výkon súdnictva, preto tieto okolnosti nemôžu byť samy osebe dôvodom zaujatosti sudcu. Obava (pocit) z nestrannosti nestačí na založenie dôvodných pochybností o nedostatku nezaujatosti vzhľadom na právne (ústavné i zákonné) garancie nezávislosti sudcov a zákonné povinnosti sudcov konať vo veci bez predsudkov, nezávisle a nestranne. Relevantnou je len taká obava z nedostatku nestrannosti, ktorá sa zakladá na objektívnych, konkrétnych a dostatočne závažných skutočnostiach, ktoré však odvolanie otca nepreukazovalo. Odvolací súd nezistil, že by okolnosti spočívajúce v postupe zákonnej sudkyne boli takého charakteru, aby ich bolo možné považovať za nezákonné a spôsobilé zakladať dôvod na námietku zaujatosti.

36. Odvolací súd vo vzťahu k námietke zaujatosti vnesenej matkou v odvolaní uvádza, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrovanou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. K porušeniu práva na spravodlivý súdny proces však podľa zistení odvolacieho súdu nedošlo.

37. Je namieste pripomenúť, že intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces zakladá len nesprávny procesný postup súdu spočívajúci v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie), tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Inak povedané, nie každé pochybenie v procesnom postupe súdov, k čomu však v prejednávaní veci nedošlo, automaticky nadobúda intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces, ktoré by malo za následok zmätočnosť v procesnom postupe súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9CdoR/6/2024 zo dňa 30.10.2024). Odvolací súd vzhľadom na výsledky v odvolacom konaní

nemohol konštatovať porušenie kogentných procesných pravidiel v neprospech matky, prípadne maloletého dieťaťa napadnutým rozhodnutím okresného súdu.

38. S poukazom na Metodiku – Participačné práva dieťaťa možno podľa odvolacieho súdu konštatovať, že zisťovanie názoru dieťaťa nie je dôkazným prostriedkom na zistenie skutočného stavu veci tak, ako napríklad výsluch účastníka konania. Ide o úkon sui generis, ktorým súd poskytuje priestor na realizáciu participačných práv dieťaťa. Zistený názor dieťaťa, v prejednávanej veci A. A. je podstatným, ale nie jediným vodítkom pri identifikácii najlepšieho záujmu dieťaťa. Odvolací súd konštatuje, že nie je možné do zápisnice o zisťovaní názoru maloletých detí zaznamenať všetky ich neverbálne prejavy. Názor maloletej A. A. bol v predmetnej veci zisťovaný priamo sudkyňou, čím bol zabezpečený prvok priameho kontaktu s maloletou, na základe ktorého mohla vnímať jej osobnosť, ako aj vyjadrené názory komplexne. Vyhodnocovanie názoru (želaní) maloletej A. A. je plne v kompetencii konajúceho súdu, ktorý je oprávnený k prípadným korektúram predstáv a názorov detí o tom, čo je pre ne vhodné, resp. všeobecne prospešné, a čo naopak nie (Nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 3007/09 z 26.08.2010). Je úplne prirodzené, že maloleté deti, ktoré sú dlhodobo ovplyvnené hlbokým rodičovským konfliktom, majú tendenciu neublížiť ani jednému z nich. Skutočnosť, že dieťa niečo konkrétne neuviedlo, či nenaznačilo, ešte neznamená, že tomu tak nie je, preto nemožno dospieť k záveru, že súd zo zisťovania názoru maloletej A. A. vyvodil prekvapivý záver. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 5 Cdo/47/2017 z 09.08.2017 konštatoval, že: „nie je možné, aby všeobecné súdy stanovisko maloletého dieťaťa bez ďalšieho prevzali a aby založili svoje rozhodnutie iba na jeho prianí a nie na starostlivom a komplexnom posudzovaní jeho záujmov“ (rozsudok ESLP vo veci C. c/a Fínsko z 09.05.2006, č. 18249/02, body 57-59).

39. V odvolaní matka uviedla, že dosiaľ „OVM“ kryjú trestnú činnosť kolíznej opatrovníčky J. K. a sudkyň, prečo prípad - konanie vo veci A. A. dostala práve sudkyňa L. G., ktorá býva v tesnom susedstve v M. A. B. s M. F., ex snúbenicou F. A.. „Ten náhodný generátor pridelovania súdnych konaní nezaujatým sudcom je fakt nezávisle náhodný!“ V súvislosti s týmto tvrdením matky odvolací súd konštatuje nasledovné:

40. Zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každú sporovú stranu, že v jej veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolaní podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelovanie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „ad hoc“ (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07).

41. Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Zákonnosť súdu musí byť okrem iného založená na jeho zložení. Súd zriadený zákonom musí byť teda obsadený zákonným spôsobom (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Buscarini v. San Marino zo 4. 5. 2000).

42. V zmysle judikatúry ústavného súdu zákonným sudcom je sudca, ktorý spĺňa zákonom ustanovené podmienky na funkciu sudcu. Okrem toho za zákonného sudcu treba pokladať sudcu určeného v súlade s rozvrhom práce vecne a miestne príslušného súdu; ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie v senáte (napr. I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 87/01, I. ÚS 115/02, III. ÚS 202/02, III. ÚS 116/06).

43. Podľa § 3 ods. 3 zákona o súdoch zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

44. Podľa § 3 ods. 11 zákona o súdoch súdy sú povinné používať pri výkone súdnictva, najmä pri pridelovaní a prerozdeľovaní vecí, vedení súdnych registrov a vyhotovovaní rozhodnutí a iných písomností programové a technické prostriedky schválené ministerstvom.

45. Podľa § 49 písm. a) zákona o súdoch predsedovia súdov zabezpečujú riadenie súdov v oblasti výkonu súdnictva najmä rozvrhom práce.

46. Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

47. Podľa § 51 ods. 1 prvá veta zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom alebo samosudcom

náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

48. Podľa § 51 ods. 2 zákona o súdoch podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov.

49. Odvolací súd sa oboznámil s potvrdeniami o pridelení veci odvolateľky zákonnej sudkyňi okresného súdu, ako aj s relevantným rozvrhom práce, ktorý je v prejednávanej veci podstatný a ktorý je verejne dostupný na stránke ministerstva. Z uvedeného potvrdenia vygenerovaného technickým a programovým prostriedkom schváleným ministerstvom, ktorým je elektronická podateľňa, bolo zrejmé, že vec bola dňa 18.05.2023 pridelená pod sp. zn. NM-12P/73/2023 prostredníctvom elektronickej podateľne N. P. L. G.. Z uvedených skutočností odvolací nemohol vyhodnotiť ani túto odvoláciu námietku matky ako dôvodnú, ak k prideleniu predmetnej veci, podľa zistení odvolacieho súdu, došlo zákonným spôsobom.

50. Podľa obsahu odvolania matka nesúhlasila ani s výrokom, ktorým okresný súd rozhodol, že „IV. Štátu sa náhrada trov konania priznáva v rozsahu 100%, ktoré je povinná zaplatiť matka v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“, keď v odvolaní uviedla, že „voči trovám štátu v sume 223.34e ktoré si štát určil ako náhradu za niečo, s čím som ja nesúhlasila a nedožadovala som sa tohto znaleckého posudku ako dôkazného materiálu. Ako slobodná občianka SR v právno-demokratickom zriadení SR, som mala a mám právo odmietnuť súdno-znalecké dokazovanie, ktoré navrhla v konaní sudkyňa N. L. G.. A to som aj odmietla aj ústne aj s písomným zaprotokolovaním do spisu. Takže podľa CSP nemám žiadnu povinnosť zaplatiť a platiť niečo čo v súdnom konaní nebolo vyslovené mojim návrhom. Pri poručenskej agende nemám povinnosť platiť trovy konania v prípade ak to nariadil súd, čo v konaní NM 12P/73/2023 súd Nové Mesto nad Váhom nariadil znalecké dokazovanie, takže trovy konania má platiť príslušný súd! V osobe znalca A. Benkoviča ktorý nemal v čase vypracovania znaleckého posudku v konaní maloletej A. A. a jej matky a otca, požadovanú poradenskú doložku. Začo bolo na neho podané trestné oznámenie a MS SR ho v inom konaní uznalo vinným! A následne až v r. 2022 si ju znalec Benkovič doplnil! A všetky znalecké posudky A. Benkoviča ním vydané do roku 2022 sú nepravdivé a neplatné, zákon č. 300/2005 §347. Takže celý ZP v tomto konaní 5P/11/2014, 11m/4/2020 a 12P/73/2023 je ad acta neplatný! A na pojednávaní som vyslovila nesúhlas so znaleckým dokazovaným voči mojej osobe aj voči dcérke A. A. A. a jej znaleckého posudzovaniu, podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny“. V zmysle § 251 CSP sú trovami konania všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. V zmysle § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Trovami konania sú aj trovy konania štátu, pričom o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 58 ods. 2 CMP). Konanie o zmene úpravy spôsobu stretávania sa otca s maloletým dieťaťom nie je sporovým konaním, v ktorom by sa posudzovala úspešnosť, či neúspešnosť toho-ktorého účastníka, resp. sporovej strany. V takýchto typoch konaní sa znalecké dokazovanie zásadne nariaďuje za účelom zistenia nie skutočností, ktoré sú v záujme toho - ktorého účastníka, ale v záujme maloletého dieťaťa. Pokiaľ sa teda navrhuje rozhodnúť o zmene rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o starostlivosti o dieťa, znalecký posudok v takomto konaní je zásadne vždy v záujme maloletého dieťaťa bez ohľadu na tú skutočnosť, ktorý z účastníkov konania znalecký posudok navrhol alebo nenavrhol, príp. súhlasil alebo nesúhlasil s ním. Náhradu trov konania štátu, ktorý zaplatil znalcovi znalečné, by preto mali znášať tak otec, ako i matka maloletého. Bolo však nesporné, že k znaleckému dokazovaniu okresný súd pristúpil v dôsledku správania, matky ktorá však súčasne i zmarila vykonanie nariadeného znaleckého posúdenia, preto bolo i podľa odvolacieho súdu spravodlivé, ak okresný súd rozhodol tak, že „IV. Štátu sa náhrada trov konania priznáva v rozsahu 100%, ktoré je povinná zaplatiť matka v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

51. K odvolacím dôvodom matky k „osobe znalca A. Benkoviča ktorý nemal v čase vypracovania znaleckého posudku v konaní maloletej A. A. a jej matky a otca, požadovanú poradenskú doložku. Začo bolo na neho podané trestné oznámenie a MS SR ho v inom konaní uznalo vinným! A následne až v r. 2022 si ju znalec Benkovič doplnil! A všetky znalecké podudky A. Benkoviča ním vydané do roku 2022 sú nepravdivé a neplatné, zákon č. 300/2005 §347. Takže celý ZP v tomto konaní 5P/11/2014, 11m/4/2020 a 12P/73/2023 je ad acta neplatný“ odvolací súd uvádza, že ich nemohol vyhodnotiť ako relevantné, keďže sa netýkajú znalca ustanoveného v tejto veci, ktorým bol podľa obsahu spisového materiálu, a to uznesenia okresného súdu č.k. NM-12P/73/2023- 80 zo dňa 31. januára 2024 PhDr. Ján Šútovec, PhD.

52. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci o zmene úpravy spôsobu stretávania sa otca s maloletým dieťaťom, odvolací súd, nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

53. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

54. Odvolací súd považuje na tomto mieste za podstatné uviesť, že pokiaľ na podporu svojich tvrdení poukazoval primerane a podporne, z eurokonformného prístupu na judikatúru cudzieho štátu, tak takýto postup nie je rozporný ani s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia sp. zn. III. ÚS 48/2018, v zmysle ktorých „...Aj keď judikatúra súdov iných štátov je pre slovenské právne prostredie nepoužiteľná, ústavný súd poukázal na uvedené rozhodnutie českého súdu preto, lebo sa s ním stotožňuje, preberá ho, a predovšetkým ho považuje za ústavne konformný výklad ustanovenia“.

55. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti, či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov detí ako osobitne zákonom chránených subjektov, vytknúť.

56. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

57. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarcia konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP, tak že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľka ani nespochybnila a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzala.

58. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o G. rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

59. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.